

ת"פ 44505/08/14 - מדינת ישראל נגד ש' מ'

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 44505-08-14 מדינת ישראל נ' מ' (עציר) ת"פ 20120-08-12 מדינת ישראל נ' מ'

בפני	כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	ש' מ' (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מאירי

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בצירוף שני תיקים, בעבירות של גרימת חבלה או פציעה שהעברין מזויין, תקיפה סתם, איומים והפרת הוראה חוקית.

על פי כתב האישום המתוקן בת"פ (שלום קריית שמונה) 20120-08-12 (להלן: **התיק הראשון**), בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום התגורר גיסו לשעבר של הנאשם (להלן: **המתלונן**) בביתו של הנאשם במושב ****.

ביום 17.8.12 בשעה 22:00 לערך, בבית הנאשם, במהלך ארוחת ליל שבת התפתח ויכוח מילולי בין הנאשם למתלונן. תוך כדי הוויכוח קם המתלונן וניגש לדירה סמוכה.

בהמשך לכך נטל הנאשם מערוך מעץ, נכנס לדירה בה שהה המתלונן והלם בראשו של המתלונן בצדו השמאלי, באמצעות המערוך.

בנסיבות אלה נגרם למתלונן חתך מעל לגבה השמאלית עד כדי היזקקות לטיפול רפואי ולהדבקת החתך בבית החולים.

על פי כתב האישום המתוקן בת"פ (שלום פתח תקווה) 44505-08-14 (להלן: **התיק השני**), במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאשם משוחרר בתנאי מעצר בית חלקי בהתאם להחלטת בית המשפט בתיק הראשון. לנאשם הותר לצאת לעבודה בין השעות 07:00 - 18:00 וביתר הזמן נדרש לשהות במעצר בית במושב **** (להלן: **ההוראה החוקית**).

בתאריך 26.8.14 בשעה 22:00 לערך, במהלך אירוע באולם האירועים *** שבקיבוץ ****, בו נכח תוך הפרת ההוראה

החוקית, ביקש הנאשם מהמתלון - העובד כמלצר במקום - מנה של בשר ודגים. המתלון שב לשולחן, כשבדיו צלחת, והגישה לנאשם, תוך שהוא מציין כי על שולחן ישנן מנות זהות.

בתגובה צבט הנאשם את המתלון בגרונו ומשך אותו בחוזקה אליו תוך שהוא אומר לו "אל תתעסק איתי" ודרש מהמתלון שוב כי יביא לו תוספת של בשר ודגים. המתלון שב לשולחן בו ישב הנאשם ומסר לו כי בעוד מספר דקות תוגש מנה ראשונה וכי הוא יכול להפנות תלונותיו למנהל המקום.

בתגובה סטר הנאשם למתלון על לחיו. המתלון חזר למטבח והנאשם קם ממקומו והלך בעקבותיו, תוך שהוא אוחז בסכין אוכל שהייתה מונחת על השולחן.

מלצר אחר העובד במקום הבחין במתרחש והרחיק את הנאשם, אשר עזב בעקבות כך את המקום.

ביום 11.1.15 הודה הנאשם בעובדות כתבי האישום המתוקנים בשני התיקים.

יצוין כי בהכרעת הדין נפלה טעות סופר ונכללה בה העבירה של החזקת סכין, אשר נמחקה משני כתבי האישום המתוקנים שהוגשו. לפיכך אני מבטלת את ההרשעה בעבירה זו.

עברו הפלילי של הנאשם

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש לבית המשפט גליון ההרשעות של הנאשם, ממנו עולה כי לחובת הנאשם 12 הרשעות קודמות, ותיק נוסף מבית משפט לנוער בו נשפט ללא הרשעה.

בשנים 2003 - 1989 הורשע הנאשם בעבירות של שימוש בסמים, תקיפה סתם, תקיפת עובד ציבור, משחקים אסורים, החזקת רכוש החשוד כגנוב, הפרעת שוטר במילוי תפקידו.

בשנת 2004 הורשע הנאשם בעבירות תקיפה הגורמת חבלה ממש של בן זוג ועבירת איומים, בגין נגזרו עליו 14 חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2009 הורשע בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית.

בשנת 2010 הורשע במסגרת ת"פ (מחוזי נצרת) 161/08 בעבירות של חבלה במזיד ברכב והיזק במזיד לרכוש, איומים, תקיפה, הצתה, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וכן גידול ייצור והכנת סמים.

בגין עבירות אלה נגזר עליו ביום 14.2.10 עונש של 32 חודשי מאסר בפועל. כן הופעלו שני מע"ת, כך שבסה"כ נגזרו

על הנאשם 38 חודשי מאסר בפועל.

בנוסף הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע, ו-6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים או עבירת אלימות מסוג עוון.

גזר הדין הוגש לבית המשפט במסגרת הטענות לעונש.

מע"ת זה הינו בר הפעלה, הן לגבי עבירת אלימות מסוג פשע והן לגבי עבירת אלימות מסוג עוון.

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם נגזר דינו.

תסקיר שירות מבחן

ביום 17.2.15 התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

בהתאם לאמור בתסקיר, הנאשם בן 42, גרוש ואב ל-4 ילדים בגילאים 9-17, מתגורר במושב ****. עד למעצרו עבד באופן מזדמן בחנות ירקות ובאיטליז.

נמסר כי לנאשם קשיים כלכליים וחובות כספיים רבים.

הנאשם הינו בן למשפחה בת 13 נפשות והוריו נפטרו.

הנאשם תאר דינאמיקה משפחתית קשה ומורכבת שכללה אלימות קשה של אביו כלפי אמו.

הנאשם מסר כי בעקבות מותה של אמו לפני 11 שנה נקלע למשבר רגשי והחל בצריכת אלכוהול. לדברי הנאשם סיים 9 שנות לימוד ובגיל צעיר עבד לפרנסת המשפחה.

שרת בצה"ל במסגרת נערי מקא"מ.

הנאשם נישא בהיותו בן 21 לקרובת משפחתו שהיתה באותה עת בת 16.

נמסר כי הנאשם מוכר לשירותי הרווחה על רקע אלימות קשה שנקט כלפי אשתו.

בעקבות תלונתה במשטרה ריצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל. נמסר כי מאז שהתגרשו הקשר ביניהם נותק כמעט לחלוטין.

לדברי הנאשם, צרך סמים מסוג קוקאין והרואין, אקסטזי וטריפים בנוסף לאלכוהול מגיל 19, אך כיום מוסר שאינו משתמש בסמים.

נמסר כי הנאשם עבר מספר נסיונות גמילה במסגרות שונות בשנים 2005, 2008 ו-2009.

עמוד 3

ההערכה היתה כי הוא התנקה פיסית משימוש בסמים, אך לא עבר תהליך טיפולי לבירור הבעיות שעמדו ברקע השימוש.

במהלך חקירתו האחרונה בשנת 2012 ביטא הנאשם רצון לעריכת שינוי בחייו ושולב בקבוצה לעצורי בית, תוך עמידה בדרישות הקבוצה.

בהמשך, בשנת 2014, עבר אבחון בעמותת "אפשר" ממנו עלה כי הנאשם סובל מהתמכרות חמורה לאלכוהול אשר השימוש בו מוביל אותו להתנהגות תוקפנית הן במשפחה והן מחוצה לה.

נמסר כי במהלך הקשר עם עמותת "אפשר" הצליח הנאשם להפסיק את השימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים ומביקור בית שנערך אצלו נמצא כי הוא חי בסביבה מאורגנת ומסודרת.

עם זאת, התקשה הנאשם להגיע לקשר טיפולי יציב.

במפגש האחרון עם שירות המבחן, ביום 4.2.15, ביטא הנאשם עמדה שונה מבעבר וגילה אחריות מסוימת לעבירה ולפגיעה בקורבן העבירה, ואף ביקש לפצותו.

הנאשם הביע ייאוש ממצבו המתמשך, מכשלונותיו ובדידותו לנוכח קשייו לנהל חיים תקינים וביקש להשתלב בטיפול בקהילה טיפולית, אך להערכת קצינת המבחן הנאשם נמצא במצב של חוסר כוחות להתמודדות עם מסגרת טיפולית תובענית.

הנאשם עצור כיום באגף נקי מסמים, מוסר בדיקות שתן לאיתור סמים אך אינו משתתף בהליך טיפולי.

התרשמות קצינת המבחן היתה כי הנאשם ממקד את האלימות כנובעת מהתמכרויותיו ובעיקר מצריכת אלכוהול, הנאשם מפחית מעוצמת הפגיעות האלימות ומתקשה לגלות אמפטיה, מגלה גישה בלתי בשלה ותלותית בחומרים משני תודעה, ומסביר את מצבו והתנהגותו כלא תלויות בו.

הרושם שהתקבל הינו כי הנאשם לא רכש תובנות טיפוליות במסגרות בהן שהה ולא השכיל להיעזר בגורמי הטיפול לעריכת שינוי. כמו כן צוין כי הנאשם ביצע עבירות בהיותו בתוך תהליך טיפולי ומשפטי.

ממכלול ההיכרות עם הנאשם עולה כי הינו חסר מערכת תמיכה מספקת וחסר כוחות להליך טיפולי מעמיק וארוך, ולכן לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו.

המלצת שירות המבחן היתה לענישה שתציב גבולות ברורים, ויחד עם זאת הומלץ על שילובו בתהליך טיפולי במסגרת בית הסוהר, במידה ויביע רצון בכך.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם, יליד 1968, הודה והורשע בשני כתבי אישום מתוקנים בעבירות אלימות, איומים והפרת הוראה חוקית.

נטען כי שני תיקים אלו מייצגים את דרכו של הנאשם לראות באלימות קשה דרך לפתרון סכסוכים.

נטען כי התנהגות הנאשם הינה בריונית ועבריינית ומעידה על מסוכנות כללית ומסוכנות ספציפית ברף אלימות חמור עם פוטנציאל גבוה לחבלות קשות ולנזק בלתי הפיך.

נטען כי תיקון 113 מחייב ליתן בענישה גמול הולם על מעשי הנאשם, תוך התייחסות לפוטנציאל הנזק הגלום בהם.

הוגשו תמונות המערוך, ונטען כי השימוש בו עלול היה לגרום לנזק קשה ובלתי הפיך, ואף למוות.

בנוסף, נטען כי על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם מפחית מעוצמת הפגיעות, מתקשה לגלות אמפטיה, תלוי בחומרים משני תודעה ומתנגד לשילובו בהליך טיפולי במסגרת חיצונית, ועל כן הומלץ על ענישה מצבת גבולות.

נטען כי מתחם הענישה הראוי הינו בין שנת מאסר ל-4 שנות מאסר בפועל.

נטען כי לנאשם עבר פלילי מכביד ועשיר הכולל 12 הרשעות קודמות וגמר דין אחד ללא הרשעה, בעבירות אלימות, רכוש, סמים ועוד.

כן נטען כי כנגד הנאשם עומדים ותלויים שני מאסרים מותנים מת"פ (מחוזי נצרת) 161/08, למשך 6 חודשים ו-12 חודשים.

נטען כי המאשימה עותרת להפעלת שני המאסרים המותנים בחופף האחד לשני ובמצטבר לעונש בתיקים הנדונים.

לאור כל האמור לעיל עתר ב"כ המאשימה לענישה מרתיעה של מספר שנות מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי שיהיה בו כדי להרתיע את הנאשם מלשוב לביצוע עבירות, ובנוסף פיצוי הולם למתלוננים.

ב"כ המאשימה הצהיר כי הנאשם היה עצור במסגרת התיק של הראשון מיום 18.8.12 ועד 27.9.12, ובתיק השני הוא עצור החל מיום 27.8.14 ועד תום ההליכים כנגדו.

הוגשה פסיקה לעניין הענישה הראויה.

בעפ"ג 14924-12-12 (מחוזי באר שבע) **היילאב גאנט נגד מד"י** - הורשע הנאשם בעבירות של פציעה כשעברין מזויין ובית משפט קבע כי יש להילחם במגפת "תת תרבות הסכין" ומלחמה זו מחייבת ענישה מחמירה. ביהמ"ש דחה את הערעור והשאיר על כנו עונש של 15 חודשי מאסר אשר נגזרו על הנאשם בבית משפט השלום.

בע"פ 70115/08 **מד"י נ' גיא נוראל** - הורשע הנאשם בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות אשר בוצעו באמצעות בקבוק זכוכית. בית משפט השלום גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור על קולת העונש וקבע כי אין ספק בדבר הצורך במלחמה עקבית וחסרת פשרות בנגע האלימות ובצורך בענישה מחמירה כחלק מאותה מלחמה. לאור זאת הועמד העונש על 20 חודשי מאסר בפועל.

טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי על אף שאין לזלזל בחומרת המקרה בתיק קריית שמונה, יש לבחון אותו לאור הנסיבות ולאור תלותו של הנאשם באלכוהול לאורך עברו הפלילי.

ב"כ המאשימה התייחסה לכך שהנאשם, במסגרת התיק הראשון, שוחרר למעצר בית למשך כשנתיים, ובתקופה זו היה תחילה עם איזוק אלקטרוני ולאחר מכן, החל מ-2/13, הותר לו לצאת לעבודה, כאשר כל אותו הזמן לא הפר את התנאים, עד למעצרו בחודש 8/14.

נטען כי בתקופת מעצר הבית עבד הנאשם באופן מסודר באטליז והשתלב בקבוצה לעצורי בית מטעם שירות המבחן ובהמשך שולב בעמותת "אפשר", כאשר מצוין כי בביקור בבית שנערך מטעם העמותה נמצא כי הנאשם חי בסביבה מסודרת לצד עבודתו באיטליז.

ב"כ הנאשם טענה כי ניתן לראות בהתנהלות זו של הנאשם משום התמתנות מסוימת.

נטען כי העבירות נשוא התיק השני הינן ברף הנמוך וכי הנאשם לא הורשע במסגרת תיק זה בהחזקת סכין. נטען כי הסכין היתה זמינה במסגרת האירוע, על אף שאין בכך להצדיק את המעשה ואת התנהגותו של הנאשם.

לעניין הפרת ההוראה החוקית נטען כי במשך שנתיים של שהות הנאשם בתנאים מגבילים מדובר בהפרה יחידה.

כן נטען כי הנאשם נטל עליו אחריות בתיק הראשון ושירות המבחן ראה לנכון לתת לנאשם הזדמנות ולשלב בטיפול.

ב"כ הנאשם טענה כי במסגרת מעצרו הנוכחי שווה הנאשם באגף נקי מסמים.

נטען כי העבירות בוצעו על רקע שימוש באלכוהול, בעוד שאין כל אינדיקציה לשימוש באלכוהול בתקופת מעצר הבית.

ב"כ הנאשם טענה כי התיק הראשון מוגדר כתיק אלימות במשפחה, ובמצב זה לא יוכל הנאשם לקבל ניכוי שליש או שחרור מוקדם ויציאה לחופשות, כך שממילא הענישה תהיה קשה ומחמירה.

ב"כ הנאשם הגישה פסיקה לעניין העונש:

בת"פ (מחוזי חיפה) 51486-05-14 **מד"י נגד מאליק מוראד** - הנאשם הורשע בעבירה של חבלה בנסיבות חמורות עת התנפל על המתלונן הכה בו ותקף אותו באמצעות חפץ חד תוך שהוא דוקר אותו בפניו, בראשו ובחזהו ובזרוע שמאל וגרם לו חתכים. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה הראוי הינו בין 6 חודשי מאסר ל- 4 שנות מאסר וגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל של 18 חודשים ועונשים נלווים.

בע"פ 5956-13 - **מד"י נגד אחמד אבו נגמה** - הנאשם הורשע יחד עם שניים אחרים בביצוע שתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה בכך שגרם פציעה קשה בבטנו של המתלונן האחד אשר הצריכה ניתוח ואשפוז למשך עשרים ימים, וחתכים וחבלות שהצריכו טיפול רפואי וניתוח למתלונן השני. בית משפט קמא הקל עם הנאשם וגזר עליו 82 ימי מאסר ועונשים נלווים ובית המשפט העליון, במסגרת הערעור גזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

לעניין המאסרים על תנאי התלויים ועומדים כנגד הנאשם, נטען כי לאור היותו של הנאשם בתנאי מעצר בית משך תקופה ארוכה, יש מקום לחפוף את עונש המאסר המותנה בן 12 החודשים, כך שהעונש הכולל שיושת יהיה עונש מאסר של 18 חודשי מאסר, והמאסרים על תנאי יופעלו בחופף.

ב"כ הנאשם ציינה כי בתסקיר התייחס שירות המבחן לשינוי שחל בנאשם לאחרונה ולכך שהנאשם גילה יכולת נטילת אחריות וביקש לפצות את המתלונן.

ב"כ הנאשם טענה כי הוגשה בקשה לעיון חוזר במסגרתה ככל הנראה תוגש בקשה לחילוט ערבויות, ובמצב זה נטען כי יש להתחשב בכך, לאור בקשת הנאשם לפצות את המתלוננים.

נטען כי בתיק קיימת הפקדה של 7,500 ₪.

דין

העבירה נשוא התיק הראשון, משנת 2012, היא עבירת אלימות חמורה אשר במהלכה תקף הנאשם באמצעות מערוך את המתלונן, קרוב משפחתו, בראשו, וגרם לו חתך מעל גבתו השמאלית, אשר נזקק להדבקה בבית החולים. זאת, בעקבות ויכוח בארוחת ליל שבת.

העבירות נשוא התיק השני, משנת 2014, הינן עבירות בדרגת חומרה נמוכה יותר, אך בהצטברן זו לזו ולעבירה הקודמת, מלמדות על האלימות שלוחת הרסן בה נוהג הנאשם להגיב ברגעים של כעס על עניינים של מה בכך.

נראה כי בשני המקרים היתה תרומה לצריכת אלוהול ע"י הנאשם להסלמת האירועים.

מתחם הענישה בגין העבירה נשוא התיק הראשון הינו משמונה חודשי מאסר בפועל עד שנתיים מאסר בפועל, ובגין העבירות נשוא התיק השני, המהוות אירוע אחד, בין מע"ת ושל"צ לבין מאסר של 6 חודשים בפועל.

הוגש בעניינו של הנאשם תסקיר מפורט המלמד על עברו הפלילי המכביד למדי בעבירות אלימות וסמים, על התלות שלו בחומרים משני תודעה, בעבר בסמים מסוגים שונים ובעת הרלוונטית לאישומים - באלכוהול, על נסיונות טיפוליים שלא צלחו בעבר, ועל השתתפותו בקבוצה טיפולית לעצורי בית ובעמותת "אפשר" בתקופת הביניים בין התיק הראשון לשני, אשר במהלכה נרשמה רגיעה מסויימת במצבו. כמו כן חל שיפור בתובנתו של הנאשם לגבי הפגיעה שגרם בהתנהגותו למתלוננים.

כאמור, תלויים נגד הנאשם שני מאסרים מותנים בני 12 ו-6 חודשים שהינם ברי הפעלה. מאחר ששני המאסרים המותנים נגזרו באותו תיק, ושניהם בעבירות אלימות, אני רואה לנכון להפעילם בחופף זה לזה, שכן כוונת בית המשפט בפיצול ביניהם היתה להקל ולא להחמיר.

אני נותנת משקל לקולא לתהליך הטיפול החלקי שעבר הנאשם בתקופת מעצר הבית, וכן להודאה, נטילת האחריות וחסכון הזמן השיפוטי.

אני גוזרת על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל בגין התיק הראשון ועונש של ארבעה חודשי מאסר בפועל בגין התיק השני. אני מורה כי העונשים יצטברו זה לזה.

אני מפעילה את המאסרים המותנים התלויים נגד הנאשם בחופף זה לזה, ובחופף ובמצטבר בהתאמה לעונש בתיקים אלה, כך שבסה"כ ירצה הנאשם שנתיים מאסר בפועל החל מיום מעצרו - 27.8.14 ובניכוי תקופת מעצרו הקודמת מיום 18.8.12 ועד 27.9.12.

כמו כן אני גוזרת עליו 8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים משחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע, ו-4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים משחרורו שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה אחרת בה הורשע.

אני מחייבת את הנאשם לפצות את המתלונן בתיק הראשון בסך 5,000 ₪ ואת המתלונן בתיק השני בסך 1,000 ₪. הפיצויים ישולמו מתוך ההפקדה בתיק והיתרה תוחזר למפקיד.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ה, 22 מרץ 2015, במעמד הצדדים.